

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση

(2001/C 29 E/10)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2000) 511 τελικό — 2000/0213(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 20 Σεπτεμβρίου 2000)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 47 παράγραφος 2 και 55,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στη διανομή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων στην Κοινότητα.
- (2) Με την οδηγία 77/92/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ λήφθηκε ένα πρώτο μέτρο προκειμένου να διευκολυνθεί η άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης και της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών για τους ασφαλιστικούς πράκτορες και μεσίτες ασφαλειών.
- (3) Η οδηγία 77/92/ΕΟΚ, επρόκειτο να παραμείνει σε ισχύ μέχρις ότου τεθούν σε εφαρμογή οι διατάξεις περί συντονισμού των εθνικών κανόνων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση των δραστηριοτήτων των πρακτόρων και μεσιτών ασφαλειών.
- (4) Η σύσταση 92/48/ΕΟΚ της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 1991 για τους ασφαλιστικούς μεσάζοντες ⁽²⁾ ενσωματώθηκε σε μεγάλο βαθμό από τα κράτη μέλη και βοήθησε την προσέγγιση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα και την εγγραφή σε μητρώα των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών.
- (5) Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των εθνικών διατάξεων που δημιουργούν εμπόδια στην ανάληψη και άσκηση των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών στην εσωτερική αγορά. Είναι, επομένως σκόπιμο να αντικατασταθεί η οδηγία 77/92/ΕΟΚ και η σύσταση 92/48/ΕΟΚ από μια νέα οδηγία.
- (6) Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές θα πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσουν τα δικαιώματα που τους παρέχει η συνθήκη με την ελευθερία εγκατάστασης και την ελευθερία παροχής υπηρεσιών.
- (7) Η αδυναμία των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών να ασκήσουν ελεύθερα τις δραστηριότητές τους σε όλη την Κοινότητα εμποδίζει την εύρυθμη λειτουργία της ενιαίας αγοράς ασφαλειών.
- (8) Ο συντονισμός των εθνικών διατάξεων για τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα και την εγγραφή σε μητρώα των προσώπων που αναλαμβάνουν και ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης μπορεί, ως εκ τούτου, να συμβάλει τόσο στην ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών όσο και στην βελτίωση της προστασίας των καταναλωτών στον τομέα αυτό.
- (9) Τα ασφαλιστικά προϊόντα μπορούν να διανέμονται από διάφορες κατηγορίες προσώπων ή ιδρυμάτων, όπως πράκτορες, μεσίτες, φορείς παροχής τραπεζασφαλειών. Για την ίση μεταχείριση μεταξύ των επιχειρήσεων και την προστασία των καταναλωτών απαιτείται η κάλυψη όλων αυτών των προσώπων με την παρούσα οδηγία.
- (10) Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να καλύπτει τα πρόσωπα των οποίων η συνήθης δραστηριότητα είναι να παρέχουν σε τρίτους υπηρεσίες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης σε επαγγελματική βάση. Το πεδίο εφαρμογής της δεν θα πρέπει, ως εκ τούτου, να καλύπτει πρόσωπα με διαφορετική επαγγελματική δραστηριότητα (π.χ. φοροτεχνικούς ή λογιστές) που παρέχουν συμβουλές σχετικά με την ασφαλιστική κάλυψη σε ευκαιριακή βάση και στο πλαίσιο αυτής της άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας.
- (11) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να μην εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία στα πρόσωπα που ασκούν την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ως παρεπόμενη δραστηριότητα. Ωστόσο, για λόγους προστασίας των καταναλωτών, η δυνατότητα αυτή θα πρέπει να είναι αυστηρά περιορισμένη.
- (12) Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές θα πρέπει να εγγράφονται σε μητρώο από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου έχουν το κεντρικό τους γραφείο, υπό την προϋπόθεση ότι διαθέτουν όλα τα αυστηρά απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα όσον αφορά την ικανότητα, την καλή φήμη, την κάλυψη της επαγγελματικής αστικής ευθύνης και την χρηματοοικονομική ικανότητα.
- (13) Η εν λόγω εγγραφή σε μητρώο θα πρέπει να επιτρέπει στους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές να δραστηριοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη υπό καθεστώς ελευθερίας εγκατάστασης και ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, με την προϋπόθεση ότι έχει τηρηθεί η κατάλληλη διαδικασία ενημέρωσης μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 26 της 31.1.1977, σ. 14. Όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχωρήσεως της Αυστρίας, Φινλανδίας και Σουηδίας.

⁽²⁾ ΕΕ L 19 της 28.1.1992, σ. 32.

- (14) Απαιτείται η εφαρμογή κατάλληλων κυρώσεων έναντι των προσώπων που ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης χωρίς να έχουν εγγραφεί σε μητρώο, των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες διαμεσολαβητών μη εγγεγραμμένων σε μητρώα ή διαμεσολαβητών που δεν συμμορφώνονται με τις εθνικές διατάξεις που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- (15) Η συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών είναι απαραίτητη για την προστασία των καταναλωτών και την εξασφάλιση της ευρωστίας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων στην ενιαία αγορά.
- (16) Έχει ουσιώδη σημασία για τον καταναλωτή να γνωρίζει αν ο διαμεσολαβητής με τον οποίο συναλλάσσεται τον συμβουλεύει για προϊόντα από ένα ευρύ φάσμα ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή για προϊόντα που παρέχονται από ένα συγκεκριμένο αριθμό ασφαλιστικών επιχειρήσεων.
- (17) Αν ο διαμεσολαβητής δηλώνει ότι παρέχει συμβουλές για προϊόντα από ένα ευρύ φάσμα ασφαλιστικών επιχειρήσεων, θα πρέπει να προβαίνει σε αμερόληπτη και επαρκώς διεξοδική ανάλυση των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά. Επί πλέον, όλοι οι διαμεσολαβητές πρέπει να εξηγούν τους λόγους στους οποίους βασίζονται οι συμβουλές τους.
- (18) Η ανάγκη για παροχή των εν λόγω πληροφοριών είναι μικρότερη, όταν ο καταναλωτής είναι μια εταιρεία που αναζητεί ασφαλιστική ή αντασφαλιστική κάλυψη εμπορικών και βιομηχανικών κινδύνων.
- (19) Χρειάζονται κατάλληλες και αποτελεσματικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και αποκατάστασης για τη διευθέτηση διαφορών μεταξύ ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και καταναλωτών, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, τις υπάρχουσες διαδικασίες.
- (20) Με την επιφύλαξη του δικαιώματος των καταναλωτών για προσφυγή στα δικαστήρια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τους δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς που έχουν θεσπιστεί για την εξωδικαστική επίλυση των διαφορών να συνεργάζονται στην επίλυση διασυνοριακών διαφορών· η εν λόγω συνεργασία θα μπορούσε ιδίως να επιτρέψει στους καταναλωτές να έρχονται σε επαφή με εξωδικαστικούς φορείς στο κράτος μέλος της χώρας διαμονής τους για την υποβολή καταγγελιών κατά ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη,
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία στα πρόσωπα που παρέχουν ασφαλιστικά συμβόλαια, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) τα συμβόλαια δεν απαιτούν γενικές ή ειδικές γνώσεις στον ασφαλιστικό τομέα,
- β) τα συμβόλαια δεν είναι συμβόλαια ασφάλισης ζωής,
- γ) η ασφάλιση δεν καλύπτει κανενός είδους αστική ευθύνη, και
- δ) η κύρια επαγγελματική δραστηριότητα των προσώπων αυτών δεν είναι η ασφαλιστική διαμεσολάβηση,
- ε) η ασφάλιση αποτελεί παρεπόμενο στοιχείο του αγαθού ή της υπηρεσίας που παρέχεται, και ιδίως εφόσον η εν λόγω ασφάλιση καλύπτει είτε τον κίνδυνο βλάβης, απώλειας ή ζημίας αγαθών που προμηθεύουν τα πρόσωπα αυτά είτε την αποζημίωση για αγαθά που συνδέονται με ταξιδιωτικές κρατήσεις στις οποίες προβαίνουν τα πρόσωπα αυτά,
- στ) το ποσό των ασφαλιστρών δεν υπερβαίνει τα 1 000 EUR και η διάρκεια της ασφαλιστικής σύμβασης είναι μικρότερη του ενός έτους.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας,

- ως «ασφαλιστική επιχείρηση» νοείται μία επιχείρηση η οποία έχει λάβει επίσημη άδεια σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ ή το άρθρο 6 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾.
- ως «επιχείρηση αντασφάλισης» νοείται μια επιχείρηση αντασφάλισης κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 98/78/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾.
- ως «ασφαλιστική διαμεσολάβηση» νοούνται οι δραστηριότητες παρουσίασης, παροχής πληροφοριών, πρότασης ή διεξαγωγής προπαρασκευαστικών εργασιών για τη σύναψη ή σύναψης συμβάσεων ασφάλισης ή παροχής βοήθειας κατά την διαχείριση και την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου.
- ως «αντασφαλιστική διαμεσολάβηση» νοούνται οι δραστηριότητες παρουσίασης, παροχής πληροφοριών, πρότασης ή διεξαγωγής προπαρασκευαστικών εργασιών για τη σύναψη, ή σύναψης συμβάσεων αντασφάλισης, ή παροχής βοήθειας κατά τη διαχείριση και την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες για την ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 63 της 13.3.1979, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 1.

5. ως «ασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο αναλαμβάνει ή ασκεί δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης και παρέχει συναφείς συμβουλευτικές υπηρεσίες, επ' αμοιβή, εκτός αν πρόκειται για ασφαλιστική επιχείρηση ή υπάλληλο ασφαλιστικής επιχείρησης που ενεργεί υπό την ευθύνη της εν λόγω ασφαλιστικής επιχείρησης·
6. ως «αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο αναλαμβάνει ή ασκεί δραστηριότητες αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης και παρέχει συναφείς συμβουλευτικές υπηρεσίες, επ' αμοιβή, εκτός αν πρόκειται για αντασφαλιστική επιχείρηση ή υπάλληλο αντασφαλιστικής επιχείρησης που ενεργεί υπό την ευθύνη της εν λόγω αντασφαλιστικής επιχείρησης·
7. ως «μεγάλοι κίνδυνοι» νοούνται οι κίνδυνοι κατά την έννοια του άρθρου 5 στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.
8. ως «κράτος μέλος καταγωγής» νοείται:
- α) εάν ο διαμεσολαβητής είναι φυσικό πρόσωπο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η κατοικία του και στο οποίο ασκεί τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες·
- β) εάν ο διαμεσολαβητής είναι νομικό πρόσωπο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική του έδρα ή, αν δεν έχει καταστατική έδρα σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η κεντρική του διοίκηση·
9. ως «αρμόδιες αρχές» νοούνται οι αρχές τις οποίες ορίζει κάθε κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 6·
10. ως «σταθερό μέσο» νοείται κάθε μέσο που παρέχει στον πελάτη τη δυνατότητα να αποθηκεύει πληροφορίες που απευθύνονται προσωπικά σ' αυτόν, κατά τρόπο ώστε να μπορεί να ανατρέξει σ' αυτές μελλοντικά, για το απαιτούμενο από τους σκοπούς των πληροφοριών χρονικό διάστημα, και που επιτρέπει την αμετάβλητη αναπαραγωγή των αποθηκευόμενων πληροφοριών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΕ ΜΗΤΡΩΟ

Άρθρο 3

Εγγραφή σε μητρώο

1. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές εγγράφονται σε μητρώο από αρμόδια αρχή, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, στο κράτος μέλος καταγωγής τους.
2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η εγγραφή των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών σε μητρώο να γίνεται υπό τον όρο ότι διαθέτουν τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα του άρθρου 4.

3. Οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που έχουν εγγραφεί σε μητρώο μπορούν να αναλαμβάνουν και να ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης στην Κοινότητα τόσο υπό καθεστώς ελευθερίας εγκατάστασης όσο και ελευθερίας παροχής υπηρεσιών. Οι αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που έχουν εγγραφεί σε μητρώο μπορούν να αναλαμβάνουν και να ασκούν τη δραστηριότητα της αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης στην Κοινότητα τόσο υπό καθεστώς ελευθερίας εγκατάστασης όσο και ελευθερίας παροχής υπηρεσιών.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να είναι εύκολη η δημόσια πρόσβαση στο μητρώο ή τα μητρώα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

5. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να προσφεύγουν στις υπηρεσίες ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης μόνο των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών που έχουν εγγραφεί σε μητρώο και των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2.

Άρθρο 4

Απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα

1. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές κατέχουν επαρκείς γενικές, εμπορικές και επαγγελματικές γνώσεις και ικανότητες.

Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν την απαίτηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο σε όλα τα πρόσωπα που εργάζονται είτε σε επιχείρηση είτε για λογαριασμό φυσικού προσώπου που ασκεί τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής ή της αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η διοίκηση των εν λόγω επιχειρήσεων ή φυσικών προσώπων, καθώς και επαρκής αριθμός υπαλλήλων να διαθέτουν τις εν λόγω γνώσεις και ικανότητες.

Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν την απαίτηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στα φυσικά πρόσωπα που αναλαμβάνουν και ασκούν τη δραστηριότητα του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή, εφόσον η κύρια επαγγελματική τους δραστηριότητα δεν είναι η ασφαλιστική διαμεσολάβηση και το εισόδημά τους δεν εξαρτάται κατά κύριο λόγο από αυτή. Τα πρόσωπα αυτά επιτρέπεται να διαμεσολαβούν, μόνον εφόσον ένας ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που τηρεί τους όρους του παρόντος άρθρου ή μια ασφαλιστική επιχείρηση έχει αναλάβει πλήρως την ευθύνη για τις ενέργειές τους και τους παρέχει κατάλληλη βασική κατάρτιση στον τομέα αυτό.

2. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές πρέπει να έχουν καλή φήμη. Συγκεκριμένα, πρέπει να διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο ή να πληρούν άλλη αντίστοιχη εθνική απαίτηση όσον αφορά την άσκηση ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών δραστηριοτήτων, και να μην έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το παρελθόν, εκτός αν έχουν αποκατασταθεί σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία.

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν τη διάταξη αυτή σε όλα τα πρόσωπα που εργάζονται είτε σε επιχείρηση είτε για λογαριασμό φυσικού προσώπου που ασκεί τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης. Μεριμνούν ώστε η διοίκηση των εν λόγω επιχειρήσεων ή φυσικών προσώπων να πληροί την απαίτηση αυτή. Μεριμνούν ώστε το προσωπικό που ασχολείται άμεσα με την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική διαμεσολάβηση να πληροί την απαίτηση αυτή.

3. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές διαθέτουν ασφάλιση αστικής επαγγελματικής ευθύνης ή οποιαδήποτε άλλη ανάλογη κάλυψη της αστικής ευθύνης που προκύπτει από επαγγελματική αμέλεια, για ποσό τουλάχιστον 1 000 000 ευρώ ανά απαίτηση, εκτός εάν η εν λόγω ασφάλιση ή άλλη ανάλογη κάλυψη παρέχεται ήδη από ασφαλιστική, αντασφαλιστική ή άλλη επιχείρηση για λογαριασμό της οποίας ενεργεί ή εξ' ονόματος της οποίας εξουσιοδοτείται να ενεργεί ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των καταναλωτών έναντι της αδυναμίας του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή να μεταβιβάσει το ασφάλιστρο στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή να μεταβιβάσει το ποσό της αποζημίωσης στον ασφαλιζόμενο.

Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να λάβουν μια από τις ακόλουθες μορφές:

- α) θέσπιση νομοθετικών διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες τα χρήματα που καταβάλει ο πελάτης στον διαμεσολαβητή αντιμετωπίζονται σαν να έχουν καταβληθεί στην επιχείρηση, ενώ τα χρήματα που έχει καταβάλει η επιχείρηση στον διαμεσολαβητή δεν αντιμετωπίζονται σα να έχουν καταβληθεί στον πελάτη ως ότου ο τελευταίος τα εισπράξει πραγματικά·
- β) απαίτηση από τους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές να έχουν χρηματοοικονομική ικανότητα που αντιστοιχεί, σε μόνιμη βάση, στο 8 % των ετήσιων καθαρών δηλωθέντων εσόδων των διαμεσολαβητών με ελάχιστο όριο τα 15 000 ευρώ·
- γ) απαίτηση να μεταβιβάζονται τα χρήματα του πελάτη μέσω ιδιαίτερων λογαριασμών πελατών, οι οποίοι δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται για την εξόφληση άλλων πιστωτών σε περίπτωση πτώχευσης·
- δ) απαίτηση σύστασης επικουρικού κεφαλαίου.

5. Για την άσκηση των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης πρέπει να πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος άρθρου σε μόνιμη βάση.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ιδίως για την τήρηση των απαιτήσεων των παραγράφων 3 και 4.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να καταστήσουν αυστηρότερες τις ανωτέρω απαιτήσεις ή να προσθέσουν άλλες για τους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που έχουν εγγραφεί σε μητρώο στην επικράτειά τους.

Άρθρο 5

Κοινοποίηση εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη

1. Κάθε ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής που προτίθεται να ασκήσει τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες για

πρώτη φορά σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή υπό καθεστώς ελευθερίας εγκατάστασης ενημερώνει πρώτα τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής. Μέσα σε ένα μήνα από τη γνωστοποίηση αυτή, οι εν λόγω αρμόδιες αρχές κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους ή των κρατών μελών στο έδαφος των οποίων προτίθεται να ασκήσει τις δραστηριότητές του ο διαμεσολαβητής υπό καθεστώς ελευθερίας παροχής υπηρεσιών ή ελευθερίας εγκατάστασης για την πρόθεση αυτή του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή και για το γεγονός ότι είναι δεόντως εγγεγραμμένος σε μητρώο.

2. Ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής μπορεί να αρχίσει τις επαγγελματικές του δραστηριότητες ένα μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία ενημερώθηκε επίσημα από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής για την γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Οι αρχές του κράτους μέλους στο οποίο επιθυμεί να δραστηριοποιηθεί ο διαμεσολαβητής υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή ελευθερίας εγκατάστασης, ενημερώνουν κατά περίπτωση τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, μέσα σε ένα μήνα από την παραλαβή των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, σχετικά με τους ειδικούς όρους υπό τους οποίους πρέπει να ασκηθούν, προς το κοινό συμφέρον, οι εν λόγω επαγγελματικές δραστηριότητες στην επικράτειά τους.

Άρθρο 6

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εξασφάλιση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά, αναφέροντας την ενδεχόμενη κατανομή αυτών των αρμοδιοτήτων.

2. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να είναι είτε δημόσιες αρχές είτε οργανισμοί που αναγνωρίζονται από το εθνικό δίκαιο ή από δημόσιες αρχές ρητώς προς τούτο εξουσιοδοτημένες από την εθνική νομοθεσία.

3. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαθέτουν όλες τις εξουσίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 7

Κυρώσεις

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 1, παράγραφος 2, τα κράτη μέλη προβλέπουν την εφαρμογή κατάλληλων κυρώσεων σε περίπτωση που ένα πρόσωπο το οποίο ασκεί τη δραστηριότητα του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή σε κράτος μέλος χωρίς να έχει εγγραφεί σε μητρώο.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 1, παράγραφος 2, τα κράτη μέλη προβλέπουν την εφαρμογή κατάλληλων κυρώσεων έναντι των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης προσώπων που δεν έχουν εγγραφεί σε σχετικό μητρώο κράτους μέλους.

3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν την εφαρμογή κατάλληλων κυρώσεων σε περίπτωση που ένας ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής δεν συμμορφώνεται με τις εθνικές διατάξεις που έχουν θεσπιστεί δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

4. Οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται και ανταλλάσσουν πληροφορίες:

- α) για τους ασφαλιστικούς ή αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές στους οποίους έχουν επιβληθεί κυρώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3
- β) για τυχόν αμέλεια, παράβαση καθήκοντος ή παροχή εσφαλμένων συμβουλών για τα οποία έχει αποδειχθεί η ευθύνη του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή
- γ) για οποιαδήποτε διαδικασία αποκατάστασης που έχει ασκηθεί έναντι του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή.

5. Όλα τα πρόσωπα που υποχρεούνται να λαμβάνουν ή να παρέχουν πληροφορίες σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως και 4 του παρόντος άρθρου οφείλουν να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο, όπως ακριβώς ορίζεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και στο άρθρο 15 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾.

Άρθρο 8

Καταγγελίες

Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση των καταναλωτών και των άλλων ενδιαφερομένων τα μέσα για την κατάθεση καταγγελιών κατά των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών.

Άρθρο 9

Εξωδικαστική επίλυση διαφορών

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη θέσπιση κατάλληλων και αποτελεσματικών φορέων υποβολής καταγγελιών και διαδικασιών αποκατάστασης για την εξωδικαστική επίλυση διαφορών μεταξύ των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και των καταναλωτών, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, ήδη υφιστάμενους φορείς.

2. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν του φορείς αυτούς να συνεργάζονται στην επίλυση διασυνοριακών διαφορών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ

Άρθρο 10

Πληροφορίες που παρέχει ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής

1. Πριν από κάθε αρχική επαφή, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής παρέχει στον καταναλωτή τις κάτωθι τουλάχιστον πληροφορίες:

- α) ταυτότητα και διεύθυνσή του.
- β) κατά πόσον συμβουλεύει την πελατεία του σχετικά με την ασφαλιστική κάλυψη που παρέχει ένα ευρύ φάσμα ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή όχι. Στην τελευταία περίπτωση, ο ασφαλι-

στικός διαμεσολαβητής ενημερώνει τον πελάτη για τον αριθμό και την ταυτότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων με τις οποίες μπορεί και όντως συνεργάζεται για κάθε κατηγορία κινδύνου.

- γ) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή του που υπερβαίνει το 10 % στα δικαιώματα ψήφου ή στο κεφάλαιο ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης και οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης ή μητρικής επιχείρησης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης που υπερβαίνει το 10 % στα δικαιώματα ψήφου ή στο κεφάλαιο του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή
- δ) οποιαδήποτε συμβατική υποχρέωση να εκτελέσει την αντίστοιχη εργασία με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις καθώς και τις επωνυμίες των επιχειρήσεων αυτών.
- ε) ποιος φέρει την ευθύνη για τυχόν αμέλεια, παράβαση καθήκοντος ή παροχή εσφαλμένων συμβουλών από τον διαμεσολαβητή όσον αφορά την ασφαλιστική διαμεσολάβηση.
- στ) τα αναφερόμενα στο άρθρο 8 μέσα που τίθενται στη διάθεση των καταναλωτών και των λοιπών ενδιαφερομένων για την κατάθεση καταγγελιών κατά των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών και, κατά περίπτωση, σχετικά με τις εξωδικαστικές διαδικασίες καταγγελιών και αποκατάστασης που αναφέρονται στο άρθρο 9.
- ζ) το μητρώο στο οποίο έχουν εγγραφεί και τα μέσα για την επαλήθευση της εν λόγω εγγραφής.

2. Σε περίπτωση που ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής παρέχει συμβουλές για ασφαλιστικές συμβάσεις με ένα ευρύ φάσμα ασφαλιστικών επιχειρήσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β), οφείλει να τις παρέχει τουλάχιστον με βάση μια επαρκώς διεξοδική και αντικειμενική ανάλυση των ασφαλιστικών συμβάσεων που διατίθενται στην αγορά, ώστε να είναι σε θέση να συστήσει την ασφαλιστική σύμβαση που ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του πελάτη.

3. Πριν από τη σύναψη οποιασδήποτε συγκεκριμένης σύμβασης, οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές πρέπει, κατ' ελάχιστον, να διατυπώσουν τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη και να διευκρινίσουν τους λόγους στους οποίους βασίζονται οι συμβουλές τους.

4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, δεν χρειάζεται να δίδονται όταν οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές διαμεσολαβούν στην ασφάλιση μεγάλων κινδύνων ούτε στην περίπτωση διαμεσολάβησης αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών.

Άρθρο 11

Όροι ενημέρωσης

1. Κάθε πληροφορία που πρέπει να παρέχεται στους πελάτες σύμφωνα με το άρθρο 10 κοινοποιείται:

- α) γραπτώς ή με άλλο διαρκές (ανθεκτικό) μέσο διαθέσιμο και προσπτό για τον καταναλωτή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 360 της 9.12.1992, σ. 1.

- β) με σαφήνεια και ακρίβεια, ώστε να είναι κατανοητή από τον πελάτη·
- γ) σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης ή οποιαδήποτε άλλη γλώσσα της επιλογής των συμβαλλομένων.
2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, στοιχείο α), οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 10 μπορούν να παρέχονται προφορικά μόνο εφόσον είναι αναγκαία η άμεση κάλυψη ή ζητείται από τον πελάτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 12

Κατάργηση

Η οδηγία 77/92/ΕΟΚ καταργείται.

Άρθρο 13

Ενσωμάτωση

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες, νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την

παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003 και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 15

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.